

Feminismen som ett rosa konfettiregn över kulturpolitiken

Andrea Hofmann

Det är valår och Feministiskt initiativ hörs allt högre i mitt flöde på sociala medier. Ja, flödet sorteras utav användare jag aktivt valt att följa (mediefolk, kultureliten och bibliotekari-er), men jag får känslan, ett rosa skimmer över mitt kluster att fler och fler blir medlemmar i Fi. Gudrun Schyman talar 18 januari 2014 på Medborgarplatsen i Stockholm i samband med en manifestation mot sexuellt våld, flera tusentals samlas och rosa ballonger ramar in ett annars så vinterfruset torg. När nästan 10 000 demonstrerar i Malmö i mars mot den växande nazismen i Sverige dansar Fi:s sektion på gatorna framför vibrerande högtalare: "Who run the world? Girls!". Händerna i luften. Får ni också känslan?

"Kultur är livet självt – Konsten och kulturen har en av de bärande huvudrollerna i det samhälle vi vill ha." Det är rubriken på Feministiskt initiativs kulturpolitiska program. För att hitta beskrivningar om Fi:s bibliotekspolitik läser jag lite längre ner att Fi arbetar för att "[s]tärka biblioteken som mötesplats och grund för det demokratiska samtalet". Gudrun Schyman är en av talespersonerna i Fi men också kommunpolitiker i opposition i Simrishamn, en kommun som förra året tog beslutet att lägga ner alla sina biblioteksfilialer. Förra veckan var frågan uppe på bordet igen och Schyman twittrade live: "Kommunfullmäktige i Simrishamn, debatt om M:s förslag att slopa biblioteksfilialerna i byarna. Bibliotek är inte bara böcker!" och detta följdes av: "Bibliotek är kultur o kultur är själva livsnerven i ett demokratiskt samhälle. Bron där möten över gränserna sker, rummet där vi kan expandera" (110 retweets än så länge). Kort därefter: "M:s stängningslinje vann med stöd av Centern och Österlenpartiet. Vi får ta nya tag efter valet". Jag twittrar tillbaka till henne: "Hur tänker Fi i frågan 'biblioteksdöden'? Schyman svarar snabbt: "biblioteken är basen för samtal och möten, demokratins vardagsrum. Dialogens plattform, över generations- o nationsgränser".

Sammanfattningsvis får jag inget klart svar om hur vi motarbetar att fler biblioteks läggs ner i Sverige (mer än att rösta emot förslagen). Jag önskar ju så att det fanns en enkel och färdig lösning. Men jag får däremot ett klart svar om vad

bibliotek betyder för Fi. De röstade emot nedläggningen i Simrishamn.

Det finns en tydlighet med Fi: in med feministerna – ut med rasisterna. Som feminist och antirasist är det väldigt svårt att inte ryckas med i den retoriken. För som feminist har jag länge frustrerat befunnit mig i ett samhälle som gång på gång fallerar i jämställdhetsfrågorna. Jag har arbetat i skånska kommuner där SD tagit plats och spridit sin populistiska retorik i kulturnämnderna. Jag är så oerhört trött på det.

Fi andas framåt. Historielösheten gör att partiet inte fastnar i 68-rörelsens systemskapsretorik, utan istället lägger feminismen som ett rosa konfettiregn över alla delar: kultur, skola, välfärd ekonomi etcetera. Jämställdheten handlar inte bara om kön, det berör även rasism och klass. När jag läser det kulturpolitiska programmet känner jag också att partiet andas och lever kultur. Kultur är större än ett departement och en minister. Mer än en förvaltning och ett hus. Enligt Fi ska den inspirera och synas överallt. Kultur är inte strössel. Kultur är livet.

På vänsterflanken gnisslas det om Fi – jag hör också det i mitt flöde på sociala medier. Att Fi:s politik inte skiljer sig nämnvärt från Vänsterpartiets så varför lägga en röst på ett parti som inte kommer att ta plats i maktens högborg? Som kan komma att förhindra ett maktskifte i svensk politik? Det är retorik från vänsterhåll som får mig att dra öronen åt mig. Jag önskar istället att de kunde lyfta tillsammans, ta varandra i hand och ta steget in i på Rosenbad i slutet av september 2014 och visa Sverige att nu är det nog med rasism, vinster i välfärden och orättvisor. Det är dags för kulturen och feminismen att ta plats.

Läs mer om Feministiskt initiativ's kulturpolitik: Kultur är livet självt
<http://feministisktinitiativ.se/politik/kulturpolitik/>